ühes: Ja lähnud nii kaua kui öhtani, aga ei ole
ühtegi linna ega möisat wasta tulnud, kust tüüd
oleks wöinud saada; pime tulnud kätte ja sepp
heitnud tii körwale metsa magama. Kui juba
wagasti maganud, tulnud üks suur Kull' ja aanud
teda ülesse üteldes: „Sepp mis sa magad, tule mulle tööle,"
„witsuta mulle üks törs ära." Sepal olnudki öhukest rauda
mis witsast törrele kölbab, ja et tall pihid ja aamer
ühes olid selle pärast lubanud ta kohe minna.
Kull' ütelnud nüüd: „Lase minule köhuli selga ja
hoia käed ümber minu kaela, et siis maha ei kuku
siis söidutan ma ilma waewata sinu sinna."
Sepp roninud nüüd Kullile selga ja lähnuwad nii
wiisi kunni pörgu. Pörgus näidatud törs ära, mis
~~wasta~~ witsutada waja on, törs olnud nii suur kui
möni weike maja. Sepal ei ole nii palju raudagi
olnud et ühegi witsa oleks törrele ümber saanud, selle
pärast küsinud ta: „Mis teie nii suure törrega teete?"

Tondid ütelnuwad: „See on meie supi törs, kohe sisse
meie supp katlast töstetasse." Sepp waadanud ümber,
ja nähnud et katal mis tulel, weel palju suurem
olnud, selle pärast mötelnud ta et ei tea mis asja nad
säel sehes keedawad. Siis wötnud ta aamri ja pihid
ja raua kätte, lähnud tule juure rauda soendama.
Tuli aga olnud selge kontitest tehtud, ja katlast käinud
hirmus raswa hais wälja mis sepale südame päele
hakanud. Sepp mötelnud: „Ei tea mis ommetigi katlas
keemas on." Warsti saanud ta näha. Üks tont
tulnud ja töstnud katla kaane üles, wötnud
ühe inimese wälja, pitsitanud pea kui sawitüki
kokku, nii pehmest olnud juba keenud, isi aga
ütelnud: „Ei kölba weel, wäga köwa on weel," ja
pannud katlasse tagasi mis köik inimeisi täis
olnud. Sepp jäenud seda nähes kartma et ehk pannasse
teda ka sinna katlasse, selle pärast hakanud ta
nöu pidama kuda ära saaks pögeneda.